

30 Μαρτίου 2016

Η ακρώρεια της αγάπης.

/ Γενικά Θέματα

Φωτο:bosdiertjes.nl

Μήπως γιατρέ ασχολείστε και με προβλήματα της παιδικής σπονδυλικής στήλης; Έχουμε ένα λίγο μικρότερο αγοράκι, που υποφέρει από χρόνια. Και παρόλο που το έχουμε πάει σε πολλούς συναδέλφους σας, εγώ θα ήθελα να το εξετάσετε κι εσείς και να μας δώσετε τη γνώμη σας. Μπορείτε;

Μετά από πρόθυμη καταφατική απάντηση του γιατρού, κλείστηκε το σχετικό ραντεβού για την επόμενη.

Η έκπληξη του γιατρού, αλλά και όλου του προσωπικού του ιατρείου, ήταν μεγάλη όταν είδαμε πως το αγοράκι που έφερε η μητέρα, οδηγώντας πολύ προσεκτικά την αναπηρική του πολυθρόνα, είχε σαφή τα χαρακτηριστικά της Ασιατικής φυλής. Με τις αντίστοιχες ερωτήσεις του γιατρού που ακολούθησαν, καθώς έπαιρνε το Ιστορικό, ξετυλίχθηκε μια απίστευτα συγκινητική ιστορία.

Με μια γλυκιά και ήρεμη φωνή, η Αμερικανίδα κυρία εξήγησε:

-Είναι από την Κορέα γιατρέ και το υιοθετήσαμε την εποχή που βρισκόμασταν εκεί με τον άνδρα μου, για τις δουλειές του. Είχαμε παντρευτεί κάπως μεγάλοι κι αργήσαμε λίγο να αποκτήσουμε την πρώτη κορούλα μας, την Σούζαν, αυτήν που γνωρίσατε χθες. Το ότι γεννήθηκε γερή και μας έφερε τόση χαρά στην ζωή μας, το θεωρήσαμε πραγματική ευλογία.

Στην Κορέα, λοιπόν, συναντήσαμε αυτό το αγοράκι, παρατημένο και ανάπηρο, σε μια γωνιά ενός ορφανοτροφείου. Σκεφθήκαμε ότι ένας καλός τρόπος για να πούμε «ευχαριστώ» στον Πανάγαθο Θεό, που μας χάρισε τη μικρή μας Σούζαν, θα ήταν

να κάνουμε δικό μας και αυτό το αγοράκι, και να του προσφέρουμε ό,τι ήταν δυνατόν για να απαλλαγεί από το πρόβλημά του.

- Κυρία μου ,δεν ξέρω πώς να εκφράσω σ' εσάς και στον άνδρα σας, τα αισθήματά μου γι' αυτήν την τόσο συγκινητική σας πράξη, είπε ο γιατρός συγκινημένος. Έχετε άλλα παιδιά , εκτός από αυτά τα δύο;

Η κυρία χαμογέλασε και απάντησε ήσυχα:

-Ναι, άλλα τέσσερα γιατρέ. Δύο που τα γέννησα εγώ και δύο υιοθετημένα.

Η απορία του γιατρού ήταν τόσο έκδηλη στην έκφραση του προσώπου του, που δεν χρειάστηκε να την αρθρώσει με λόγια. Η κυρία κατάλαβε και συνέχισε:

-Πήραμε τόση αγάπη γιατρέ από τον μικρούλη Μινχό, που αποφασίσαμε με τον άνδρα μου, για κάθε υγιές παιδί που θα μας χάριζε ο Θεός, να υιοθετούμε, από ευγνωμοσύνη, ένα παιδί ορφανό , που θα έχει κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας. Για να το φροντίζουμε όσο μπορούμε καλύτερα. Ευτυχώς στα δύο άλλα παιδιά , τα προβλήματα ήταν πιο εύκολα και αντιμετωπίστηκαν με επιτυχία. Ο καημένος, όμως, ο καλός μας Μινχό βασανίζεται ακόμα. Εσείς φερθήκατε τόσο καλά στην Σούζαν χθες, που ο άνδρας μου σκέφθηκε ότι, ίσως, ο καλός Θεός να μας οδήγησε στην πόρτα σας για δική του χάρη.

Ο γιατρός σχεδόν τάχασε.

-Δηλαδή υιοθετήσατε τρία άρρωστα παιδιά για να ευχαριστήσετε τον Θεό που σας χάρισε τρία γερά δικά σας παιδιά; Απίστευτο...

-Ο Θεός, γιατρέ, μας έδωσε έξι παιδιά για να τα μεγαλώσουμε εμείς.

Και τον ευχαριστούμε που μας αξιώνει να το μπορούμε.

Μερόπη Ν. Σπυροπούλου, Επεισόδια της ζωής, Εκδ. Αρχονταρίκι

Πηγή: isagiastriados.com